

- 3) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19.1 andra stycket FEU och principen om rätt till domstolsprövning tolkas på följande sätt:
- a) Den nationella domstolen är skyldig att underlåta att tillämpa förbudet mot "ifrågasättande av domstolarnas behörighet" och mot "domstolarnas fastställande eller bedömning av huruvida en utnämning av en domare eller den därav följande domarbefogenhet är lagenlig", såsom det förbud som föreskrivs i artikel 29.2 och 29.3 i lagen av den 8 december 2017 om Högsta domstolen, eftersom unionens respekterande av medlemsstaternas konstitutionella identitet inte ger den nationella lagstiftaren befogenhet att anta lösningar som strider mot unionens grundläggande värderingar och principer?
  - b) En medlemsstats konstitutionella identitet får inte innebära att rätten till domstolsprövning av en oavhängig domstol som inrättats enligt lag undanröjs till följd av att det tillsättningsförfarande som föregick utnämningsbeslutet var behäftat med sådana felaktigheter som beskrivs i tolkningsfrågorna i målen C-487/19 och C-508/19 och till följd av att någon föregående domstolskontroll av tillsättningsförfarandet – avsiktligt och på ett sätt som uppenbart strider mot den nationella konstitutionen – inte genomfördes?
- 4) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19.1 andra stycket FEU samt principen om rätt till domstolsprövning och artikel 267 FEUF tolkas så, att innehållet i en medlemsstats konstitutionella identitet i fråga om rätten till domstolsprövning endast kan fastställas med bindande verkan för en domstol som dömer i sista instans i en medlemsstat inom ramen för en dialog mellan EU-domstolen och den domstolen eller andra nationella domstolar (exempelvis författningsdomstolen) genom förfarandet för förhandsavgörande?
- 5) Ska artikel 19 FEU, jämförd med artikel 267 FEUF, och den allmänna rättsprincipen om rätten till domstolsprövning av en domstol som inrättats enligt lag, tolkas så, att en domstol i sista instans i en medlemsstat ska avslå en begäran om överföring av handlingarna i ett mål i vilket en tolkningsfråga redan har hänskjutits till EU-domstolen, när en sådan begäran om överföring har framställts av en person som utsetts till domare enligt nationell lagstiftning och under omständigheter som medför att en domstol inrättas som inte uppfyller kraven på opartiskhet och oavhängighet och som inte utgör en domstol som har inrättats enligt lag, utan att det förfarande som det hänvisas till i tolkningsfrågan i mål C-508/19 eller i EU-domstolens dom av den 19 november 2019 i målen C-585/18, C-624/18 och C-625/18, AK m.fl., först måste ha slutförts?

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polska) den 2 oktober 2020 – KM mot TP, Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

**(Mål C-494/20)**

**(2021/C 44/23)**

*Rättegångsspråk: polska*

**Hänskjutande domstol**

Sąd Najwyższy

**Parter i det nationella målet**

*Klagande:* KM

*Motpart:* TP, Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

**Tolkningsfrågor**

- 1) Ska artikel 279 FEUF och artikel 160.2 i domstolens rättegångsregler, jämförda med artiklarna 4.3 och 19.1 FEU samt punkt 1 första och andra strecksatsen i domstolens beslut av den 8 april 2020 i mål C-791/19 R, kommissionen mot Republiken Polen, förstås så, att en begäran som framställts av ordföranden för avdelningen för disciplinära mål vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) om överföring till nämnda avdelning av handlingarna i ett mål angående fastställandet av att det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare vid Högsta domstolen, ska avslås, eftersom begäran gjorts av en enhet som, i avvaktan på utgången i mål C-791/19 R, inte får vidta någon åtgärd på grund av att artikel 3 led 5, artikel 27 och artikel 73.1 i lag av den 8 december 2017 om Högsta domstolen (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825, i dess ändrade lydelse) tillsvidare inte får tillämpas?

- 2) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU jämförd med artikel 2 och artikel 4.3 FEU och rätten till domstolsprövning tolkas så, att en nationell domstol som har att pröva huruvida det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare i en nationell domstol på grund av allvarliga brister i utnämningsförfarandet, är skyldig att besluta om en interimistisk åtgärd och förbjuda svaranden i ett sådant mål att delta i prövningen av alla andra mål som omfattas av unionsrätten, vid äventyr av att handlingar eller beslut som den domstolen meddelar förlorar sin verkan, samt ålägga andra organ att avstå från att tilldela en sådan svarande mål eller att utesluta vederbörande från deltagande i dömande sammansättningar?
- 3) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19.1 andra stycket FEU och principen om rätt till domstolsprövning tolkas på följande sätt:
- a) Den nationella domstolen är skyldig att underlåta att tillämpa förbudet mot "ifrågasättande av domstolarnas behörighet" och mot "domstolarnas fastställande eller bedömning av huruvida en utnämning av en domare eller den därav följande domarbefogenhet är lagenlig", såsom det förbud som föreskrivs i artikel 29.2 och 29.3 i lagen av den 8 december 2017 om Högsta domstolen, eftersom unionens respekterande av medlemsstaternas konstitutionella identitet inte ger den nationella lagstiftaren befogenhet att anta lösningar som strider mot unionens grundläggande värderingar och principer?
- b) En medlemsstats konstitutionella identitet får inte innebära att rätten till domstolsprövning av en oavhängig domstol som inrättats enligt lag undanröjs till följd av att det tillsättningsförfarande som föregick utnämningsbeslutet var behäftat med sådana felaktigheter som beskrivs i tolkningsfrågorna i målen C-487/19 och C-508/19 och till följd av att någon föregående domstolskontroll av tillsättningsförfarandet – avsiktligt och på ett sätt som uppenbart strider mot den nationella konstitutionen – inte genomfördes?
- 4) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19 FEU samt principen om rätt till domstolsprövning och artikel 267 FEUF tolkas så, att innehållet i en medlemsstats konstitutionella identitet i fråga om rätten till domstolsprövning endast kan fastställas med bindande verkan för en domstol som dömer i sista instans i en medlemsstat inom ramen för en dialog mellan EU-domstolen och den domstolen eller andra nationella domstolar (exempelvis författningsdomstolen) genom förfarandet för förhandsavgörande?
- 5) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU, jämförd med artikel 267 FEUF, och den allmänna rättsprincipen om rätten till domstolsprövning av en domstol som inrättats enligt lag, tolkas så, att en domstol i sista instans i en medlemsstat ska avslå en begäran om överföring av handlingarna i ett mål i vilket en tolkningsfråga redan har hänskjutits till EU-domstolen, när en sådan begäran om överföring har framställts av en person som utsetts till domare enligt nationell lagstiftning och under omständigheter som medför att en domstol inrättas som inte uppfyller kraven på opartiskhet och oavhängighet och som inte utgör en domstol som har inrättats enligt lag, utan att det förfarande som det hänvisas till i tolkningsfrågan i mål C-508/19 eller i EU-domstolens dom av den 19 november 2019 i målen C-585/18, C-624/18 och C-625/18, AK m.fl., först måste ha slutförts?

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 2 oktober 2020 – T. M. mot T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

**(Mål C-495/20)**

**(2021/C 44/24)**

**Rättegångsspråk: polska**

## **Hänskjutande domstol**

Sąd Najwyższy

## **Parter i det nationella målet**

Sökande: T. M.

Svarande: T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy